

Baigėsi pratęsta rudens sesija. Priimtas 2020 -ųjų metų valstybės biudžetas. Kaip vertinate, ar jis socialiai jautrus, orientuotas į žmonių poreikius?

Biudžete skiriama daugiau lėšų pensijų mokėjimui, didinamas minimalus mėnesinis atlyginimas, neapmokestinamas pajamų dydis, vaikų pinigai, bendrai skirta daugiau lėšų socialinėms garantijoms sustiprinti. Tad negaliu sakyti, kad biudžetas nėra orientuotas į skurdo mažinimą, tačiau atrodo, kad jis skirtas apgydyti, bet ne išgydyti socialinius skaudulius mūsų valstybėje.

Esmė tame, jog ekonominė situacija valstybėje gerėja, atlyginimai kyla, tad logiška, kad skiriamos lėšos socialinėje srityje taip pat turi didėti. Tad biudžeto eilutėse esančių sumų didinimas nėra didvyriškas dabartinės politinės daugumos poelgis. Rūpestis valstybe ir miestu – privalomas pareigos vykdymas, o ne dovana ar malonė žmonėms.

Ko gero, biudžetas nepakeis situacijos iš esmės ir žmonės, kurie vos galą su galu suduria mūsų valstybėje, negalės atsipūsti ir atsitiesti. Asmeniškai nepriklausau valdančiajai daugumai, bet nepaisant to, esu už tai, kad geriau toks biudžetas negu jokie. Geriau maži žingsneliai link žmogaus, nei jokių.

Noriu pasidžiaugti, kad kai buvo svarstomas klausimas dėl mažiausiai uždirbančių valstybės tarnautojų atlyginimų pakėlimo, mano siūlymą suglausti atlyginimų kategorijų žirkles palaikė tiek valdantieji, tiek opozicija. Tad mažiausiai uždirbančių valstybės tarnautojų atlyginimų didinimui papildomai skirta 2,35 mln.eur.

Tuo pačiu, esu nusivylęs. Kai buvo keliami atlyginimai valstybės tarnautojams, kartu buvo padidinti ir Seimo narių atlyginimai. Kiekvieną sykį, svarstant Seimo narių atlyginimo klausimą, vis primenu, kad pagal statutą mes negalime didinti atlyginimų sau. Bet deja, dauguma Seimo narių yra kurti mano siūlymams.

Mes, Seimo nariai, dabar giriamės, kad padidinom pensijas 3,5 ar 10 eurų ir pensininkas turi džiaugtis, bet patys sau patyliukais pasididinom atlyginimus kai kuriais atvejais net iki 70 eurų. Tai mokesčių mokėtojams iki Seimo kadencijos pabaigos kainuos apie 100 tūkst.eurų.

Ką gi, ir toliau laikysiuosi principo, nenaudoti padidintos atlyginimo dalies savo reikmėms, bet skirti socialiniams, kultūriniais projektams.

Seimas nusprendė pajauninti šauktinių amžių. Priimtas Karo prievolės įstatymo

pakeitimas, pagal kurį, į privalomąją pradinę karo tarnybą bus kviečiami jaunuoliai nuo 18 iki 23 metų. Jūs taip pat teikėte siūlymą dėl šaukiamų jaunuolių amžiaus mažinimo.

Taip, inicijavau įstatymo pataisą, kad šauktinių amžiaus intervalas nuo 19-26 metų būtų keičiamas į 18-21 metų. Mano siūlymas atsirado dėl dviejų priežasčių. Pagrindinė – pernai viešai paskelbta informacija, jog yra iškelta virš 7 tūkst. bylų asmenims, vengiantiems atlikti pradinę karo tarnybą, nes nustatyta amžiaus grupė nuo 19 iki 26 metų buvo nepamatuotai išplėsta.

Be to, Krašto apsaugos ministerija dar 2018 metų rugsėjo mėnesį pateikė savo siūlymą, kuriuo siūlė sumažinti šaukiamų jaunuolių amžių iki 23 metų. Savo siūlymu norėjau iššaukti diskusijas dėl šauktinių amžiaus trumpinimo ir tuo pačiu išjudinti Seimo stalčiuose užsigulėjusį įstatymo projektą.

Džiaugiuosi, jog pavyko prisidėti, kad šiandien karo prievolės šauktinių amžius būtų nustatytas nuo 18 iki 23 metų.

Aplinkosauga mūsų šalyje patiria vieną krizę po kitos, tačiau tuo pačiu parengtos pataisos ir amnestuoti tuos, kurie savanaudiškai naudojami gamtos ištekliais, bet už tai nenori mokėti. Ar pateiktų dviejų įstatymo pataisų skirtingi greičiai atspindi dvigubus standartus taikomus Seime?

Eilinį kartą tenka stebėti kas paims viršų Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungoje – valstietiška prigimtis ar gamtos tausojimo žalumo atspalvis.

Įstatymo projektas, numatantis griežtesnes baudas už gamtos teršimą ir suteikiantis daugiau įgaliojimų aplinkosaugininkams kontroliuoti galimus teršėjus, buvo išaldytas Seime iki Grigeo vamzdžio skandalo.

O kitas projektas, orientuotas į amnestavimą tų, kurie vengia mokėti valstybei mokesčius už gamtos išteklių naudojimą, skynėsi kelią Seime vos ne reaktyviniu greičiu.

Šią amnestiją ypatingai stengėsi prastumti Seimo narys Petras Nevulis ir Seimo Biudžeto ir finansų komiteto pirmininkas Valius Ažuolas. Pastarasis net ignoravo Seimo statuto nuostatą ir nesikreipė į Vyriausybę dėl įstatymo projekto išvadų. Tada teko asmeniškai įsikišti, kreiptis į Seimo valdybą, kuri inicijavo tokį kreipimąsi į Vyriausybę. Tai ir sustabdė šio įstatymo projekto priėmimą.

Taigi minėtiems Seimo nariams nepavyko tapti Kalėdų seneliais, kurie labai norėjo atleisti gamtos išteklių naudojimo pažeidėjus nuo prievolės valstybei sumokėti apie 9 mln. eur. mokesčių.

Šių dviejų įstatymų projektų skirtingi greičiai Seime, akivaizdžiai parodo, kokie žemiški interesai slypi už jų.

Seime svarstomas Visuomenės informavimo įstatymas, kuriuo siūloma steigti naują Žiniasklaidos rėmimo fondą, iš įstatymo išbraukiant šiuo metu valstybės paramą kultūros ir šviečiamiesiems projektams skiriantį Spaudos, radijo ir televizijos rėmimo fondą. Kodėl teigiate, kad šis įstatymas yra nukreiptas į laisvo žodžio politizavimą?

Noriu priminti, kad 1996 metais buvo įkurtas Spaudos, radijo ir televizijos rėmimo fondas (SRTF), kurio pagrindinė misija yra kultūros ir švietimo viešinimas. Steigiant šį fondą, įstatyme buvo įtvirtintas savireguliacijos principas. Šio fondo dalininkus sudaro žurnalistų, kultūros, mokslo ir meno asociacijų atstovai. Kultūros ministerija yra tik vienas iš 20 dalinininkų.

Dabartiniame fonde taryba, išrinkta dalininkų visuotiniame susirinkime, vertina ir finansuoja projektus. Daugiausia kultūros ir švietėjiškus. SRTF parama regioninei žiniasklaidai yra didelė paskata gyvuoti, o kai kuriems kultūros leidiniams – pagrindinis išgyvenimo šaltinis.

Fondo skirstoma suma apie 2,7 mln. eurų. Visada politikai norėjo vienaip ar kitaip kištis į žiniasklaidos turinį ar ją kontroliuoti.

Šios kadencijos Seime Kultūros komiteto pirmininkas R. Karbauskis, artėjant naujiems Seimo rinkimams, suskubo nupūsti dulkes nuo praeitos kadencijos Darbo partijos projekto, kuriuo buvo siekiama panaikinti SRTF savireguliacijos principą, įteisinant tik vieno valstybinio dalininko -Kultūros ministerijos, vienvaldystę.

Žadama naujai kuriamam Žiniasklaidos rėmimo fondui skirti dvigubai didesnę finansavimą - 5,4 mln.eur. Mainais už tai, siekiama panaikinti esantį fondo savireguliacijos principą, įteisinant vienintelį dalininką- Kultūros ministeriją, kuri tvirtintų naujo fondo senatą, tarybą ir net direktorių.

Siūlomose Visuomenės informavimo įstatymo pataisose atsiranda mistinė kitų projektų parama. Tai aiškiai parodo, jog kultūros ir švietimo projektai taps podukros vietoje, ir prisidengiant Žiniasklaidos rėmimo fondu bus sudarytos visos galimybės komercijuoti ir

politizuoti žiniasklaidą, ypatingai regionuose. Taigi, kieno pinigai, to ir muzika.

Gal todėl ir skubama žūtbūt sunaikinti esamą fondą. Galbūt todėl už naujai kuriamo fondo kyšo Seimo nario J.Jaručio žento Tomo Balžeko, vieno iš komercinės žiniasklaidos magnato, ausys.

Seimo rinkimai ne už kalnų. Tad suprantama, kodėl politikams niežti rankos ir norisi daryti įtaką pinigų paskirstymui toms žiniasklaidos priemonėms, kurios jaustų pareigą per rinkimus už gautą papildomą finansavimą atsidėkoti palankumu valdantiejiems.

Ramūnas Karbauskis skelbia žygį per Lietuvą. Pranešė, kad traukiasi iš frakcijos seniūno, Kultūros komiteto pirmininko pareigų. Kas po tuo slypi?

Tai neadekvati R.Karbauskio realybės suvokimo išraiška. Jis paskelbė apie Lietuvos išblaivinimo žygį, nes mano, kad žmonės yra apkvaite nuo melagingos propagandos. Jo manymu, žmones reikia skubiai išblaivinti, nes jie gali nespėti iki Seimo rinkimų atsiversti į valstiečių pusę.

Su tokia pat aistra prieš keletą metų jis tikėjosi su G.Kildišienės knyga atverti žmonėms akis ir atskleisti Lietuvai Gretos šventumą.

Mane stebina primityvus R. Karbauskio požiūris į žmones, kurie balsuoja už LVŽS. Prisiminkime prezidento rinkimų antrąjį turą, kai R. Karbauskis vos ne su botagu gąsdino žmones ir bandė juos suvaryti prie urnų. Dabar jis mano, kad žmonės tokie kvaili ir be jo politinės hipnozės seansų nesugebės atskirti melo nuo tiesos.

Jeigu R. Karbauskis pradės įkyriai važinėti po Lietuvą su savo nusibodusiomis politinėmis dainomis, gali būti atvirkštinė reakcija ir valstiečių populiarumas ne didės, bet dar labiau sumažės.

Kaip vertinate R.Karbauskio demonstruojamą skaidrumą, viešinant žmonių, susijusių su buvusiu ministru R.Masiuliu, sąrašus?

Dabar R.Karbauskis labai daug kalba apie kitų skaidrumą. Bet juk faktas, kad jis pats asmeniškai padarė viską, jog nebūtų sudaryta komisija, kuri atsakytų į klausimus, ar jo Agrokoncerne yra viskas skaidru. Priminsiu, dėl tokių jo taikomų dvigubų skaidrumo standartų, nusprendžiau palikti valstiečių frakciją.

R.Karbauskis, kalbėdamas apie skaidrumą, dažnai mini buvusį Susisiekimo ministrą R.Masiulį, skelbia jo draugų ir bendramokslių sąrašus. Nevertinu dabar minimų R.Masiulio

veiklų. Bet, prisiminkime, kodėl jis buvo atleistas iš ministro pareigų. Ogi todėl, nes jis išdrįso atleisti iš Klaipėdos jūros uosto vadovo pareigų A.Vaitkų, kuris dalyvavo Klaipėdos mero rinkimuose po LVŽS vėliava ir jam per partijos sąskaitą buvo skirta maksimali leistina parama iš verslininkų, kurie yra suinteresuoti palankiais sprendimais uoste. Po nepavykusių mero rinkimų, A.Vaitkus panaikino savo nusišalinimą nuo palankių sprendimų priėmimo savo rėmėjų atžvilgiu.

Tad logiškas buvo tuometinio Susisiekimo ministro R. Masiulio sprendimas atleisti tokį pažeidžiamą Klaipėdos uosto vadovą.

Tokią aršią R.Karbauskio pradėtą keršto akciją buvusio ministro atžvilgiu gal būtų galima paaiškinti Agrokoncerno rusiškų trąšų verslo interesais. Juk aiškėja, kad eilę metų koncernas prekiaudamas antidempinginėmis rusiškomis trąšomis galėjo valstybei nesumokėti milijoninius mokesčius.

Kaip sakoma, drabstyk purvais kitą, kad tavo purvas neatrodytų toks purvinas.

Teisėsaugai pradėjus jau trečiąjį tyrimą dėl miesto mero R.M.Račkausko, pareiškus įtarimus dėl korupcijos, mieste paskleistos kalbos, kad meras yra auka, o dėl pradėto naujo tyrimo kaltas Povilas Urbšys.

Kuo daugiau bylų R.M.Račkauskui, tuo blogiau man. Jam iškeltos dvi bylos padėjo tapti Panevėžio meru. Dalis žmonių, kurie balsavo už jį, patikėjo skleidžiamu melu, jog šios bylos yra politinio susidorojimo įrankiai.

Nušalinimas nuo pareigų naujoje, jau trečioje byloje, jam vėl suteikė galimybę balnoti seną melo kuiną ir su juo bandyti išjoti iš eilinio korupcinio skandalo akivaro. Šį kartą R.M.Račkauskui pareikšti įtarimai, kad jis 2019 metų pavasarį, rinkimų laikotarpyje, paėmė 3000 eurų iš tūlo verslininko A.Bieliausko, pažadėdamas šimtais tūkstančių iš savivaldybės biudžeto paremti krepšinio komandą „Lietkabelis“.

Tenka pripažinti, kad tiek prokuratūra, tiek STT savo nutylėjimais prisideda prie miglos pūtimo žmonėms į akis. Kai R.M.Račkauskas rinkimų kampanijos metu melavo išsijuosęs apie P.Urbšio šokdinamą teisėsaugą, nei prokuratūra, nei STT viešai nepareikšė, jog prieš įstatymą visi lygūs. Todėl tiek R.M.Račkauskas, tiek P.Urbšys jų buvo sekami vienodai.

Dabar, kai iškeliama trečia korupcinė byla R.M.Račkauskui, vėl teisėsauga tyli ir žmonėms nepaaiškina, koks likimas antros bylos, kurioje R.M.Račkauskui ir kitiems pareikšti įtarimai už neskaidriai organizuotus viešuosius pirkimus, kurių sumos gali siekti 1 mln. eurų.

Taip pat, nei prokuratūra, nei STT nepaaiškina, kodėl trečioje byloje, praėjus metams nuo pinigų paėmimo, meras nušalinamas nuo pareigų. Juo labiau, kad įtariamiesiems visos aplinkybės žinomos ir teisėsaugos nutylėjimai jiems padeda auginti kojas jų skleidžiamam melui.

Tad ko stebėtis, jog dalis miesto žmonių ir toliau tiki tomis melo pasakomis ir mano, jog vargšą merą teisėsauga persekioja už niekniekius ir trukdo jam tvarkyti miestą. Nors iš tiesų, tikrasis miesto atsinaujinimo stabdys yra ne teisėsauga, o meras, kuris kuo toliau, tuo labiau panašėja ne į politinį, o į kriminalinį lyderį.

Panevėžyje, praėjus beveik metams nuo rinkimų, netyla aistros dėl Etikos komisijos. Jūs priklausote Valstybės valdymo ir savivaldybių komitetui, kuris vykdo Parlamentinę kontrolę dėl Etikos komisijų ir jų pirmininkų skyrimo savivaldybėse. Kaip jums atrodo mieste susidariusi situacija, kai veikia Etikos komisija, sudaryta pagal Tarybos veiklos reglamentą, kuris neatitinka Vietos savivaldos įstatymo?

Jeigu miesto vadovas vis daugiau panašėja ne į politinį, o į kriminalinį lyderį, o mieste susidariusi valdančioji dauguma, kuriai priklauso valstiečiai, liberalai ir socialdemokratai, toleruoja susidariusią situaciją, tai jiems etikos ir moralės nereikia. Dariniams, kuriems vadovauja kriminaliniai autoritetai, galioja ne etika ir moralė, o jų *paniatkės*. Gal todėl Panevėžio savivaldybės tarybos daugumai nuspėjau ant įstatymo, kuris užtikrina opozicijos atstovavimą Etikos komisijoje.

Keisčiausia, kad Seime tiek socialdemokratai, tiek liberalai kedena valdančiuosius, ypačingai Lietuvos valstiečių ir žaliųjų sąjungą, dėl neskaidrumo. O štai Panevėžyje, savivaldos lygmeniu, liberalai, socialdemokratai ir valstiečiai, susikabinę rankomis su veikėju, apsikarsčiusiu baudžiamosiomis bylomis, drauge šoka politinį klumpakojį.

Jeigu šalyje taikomi dvigubi standartai: vieni Vilniuje, kiti savivaldoje, nereikia tikėtis, kad mūsų politika bus morali ir etiška. Kol moralė ir etika bus gujamos iš politikos, tol neturėsime sąžiningos valdžios nei mieste, nei valstybėje. Jei patiki tokios valdžios melu, tampa jos melo bendrininku.

Tegul Vasario 16 -oji mums būna ne tik proga švęsti, bet ir proga susimąstyti – kodėl tokią Lietuvą kuriame.

Daugiau apie Seimo nario veiklą skaitykite www.urbsyspovilas.lt arba Facebook puslapyje: [Povilas Urbšys](#)

Get real time update about this post category directly on your device, subscribe now.

[Subscribe](#)